

DOC. DR OLGA JARUCZYK (ŁUCK)
POLSKO-UKRAIŃSKIE ZWIĄZKI KULTURALNE W PRASIE POLSKIEJ
W 20-LECIU MIĘDZYWOJENNYM

 drodzenie
8-11.10.2020

**DNI NAUKI POLSKIEJ
W BERDIAŃSKU**

POLSKIE GAZETY LITERACKIE I SPOŁECZNO-KULTURALNE KAZUJĄCE SIĘ W 20-LECIU MIĘDZYWOJENNYM BYŁY KIEROWANE GŁÓWNIEM DO ŚRODOWISK ELIT INTELEKTUALNYCH I POLITYCZNYCH. BEZ WZGLĘDU NA WIELKOŚĆ NAKŁADU ORAZ POZIOM POPULARNOŚCI, KTÓRĄ CIESZYŁY SIĘ W POŁECZEŃSTWIE, WYDANIA TE ODGRYWAŁY WAŻNĄ ROLĘ W ŻYCIU KULTURALNYM I OBYWATELSKIM PAŃSTWA.

JEDNYM Z NAJWIĘKSZYCH, ZARAZEM NAJBARDZIEJ POPULARNYCH POLSKICH CZASOPISM, JEDYNYM, POŚWIĘCONYM WYŁĄCZNIE TEMATYCE ZWIĄZKÓW POLSKO-UKRAIŃSKICH W NAJSZERSZYM TEGO SŁOWA ZNACZENIU, O CZYM ŚWIADCZY CHOCIAŻBY SAMA NAZWA TEGO CZASOPISMA, BYŁ „BIULETYN POLSKO-UKRAIŃSKI” (1932-1938) – TYGODNIK POLITYCZNO-KULTURALNY Z SZEROKO ROZBUDOWANYM DZIAŁEM LITERACKIM I INFORMACYJNYM.

TYGODNIK WARSZAWSKI PODEJMOWAŁ TEMATY POLITYCZNE, INTERESOWAŁ SIĘ PRZED W SZYSTKIM PROBLEMATYKĄ ZWIĄZKÓW POLSKO-UKRAIŃSKICH, NAŚWIETLAŁ RÓŻNE ASPEKTY ÓWCZESNEGO ŻYCIA TAK POLITYCZNEGO, JAK I KULTURALNEGO, OMAWIAŁ SYTUACJĘ W RADZIECKIEJ UKRAINIE, PROPAGOWAŁ IDEĘ ZBLIŻENIA DWÓCH NARODÓW.

„BIULETYN POLSKO-UKRAIŃSKI” NIE BYŁ JEDYNYM TAKIM WYDANIEM PRASOWYM, W 20-LECIU MIĘDZYWOJENNYM UKAZYWAŁY SIĘ TEŻ INNE POLSKOJĘZYCZNE TYTUŁY PRASOWE, KTÓRE, PODOBNIEM, ZAJMOWAŁY SIĘ POLITYKĄ, KULTURĄ, LITERATURĄ, OGÓLNIEM PROBLEMATYKĄ UKRAIŃSKĄ. DO NAJBARDZIEJ AUTORYTARNYCH TYTUŁÓW, KTÓRE NAJCZĘŚCIEJ UMIESZCZAŁY NA SWYCH ŁAMACH TEKSTY POŚWIĘCONE KULTURZE I LITERATURZE UKRAIŃSKIEJ NALEŻAŁY: LWOWSKIE CZASOPISMO LITERACKIE „SYGNAŁY”, CHEŁMSKIE CZASOPISMO LITERACKIE „KAMENA”, SPOŁECZNO-KULTURALNE WARSZAWSKIE CZASOPISMO „WIADOMOŚCI LITERACKIE” ORAZ DWUTYGODNIK INFORMACYJNO-KULTURALNY „ZET”. CZASOPISMA TE PROPAGOWAŁY IDEĘ ZBLIŻENIA NARODÓW SŁOWIAŃSKICH, ZAPOZNAWAŁY CZYTELNIKA Z KULTURĄ UKRAIŃSKĄ POPRZEC KLASYKĘ LITERACKĄ I TEKSTY WSPÓŁCZESNE.

BEZ WĄTPIENIA WIELKĄ ZASŁUGĄ WYŻEJ WSPOMNIANYCH CZASOPISM BYŁO PROPAGOWANIE KLASYKI TAK Z LITERATURY POLSKIEJ, JAK I UKRAIŃSKIEJ, PODAWANIE INFORMACJI NA TEMAT WSCHODNIOEUROPEJSKIEGO PROCESU LITERACKIEGO, NAWIĄZYWANIE KONTAKTÓW LITERACKICH Z PISARZAMI Z RÓŻNYCH PAŃSTW. ARTYKUŁY I PUBLIKACJE UKAZUJĄCE SIĘ NA ŁAMACH POLSKICH CZASOPISM DOWODZĄ, ŻE POLSKO-UKRAIŃSKI DIALOG KULTURALNO-LITERACKI BYŁ ZJAWISKIEM ŻYWIEM, PROWADZONYM NAWET W TZW. „MONOLOGICZNYCH” LATACH 30. SIŁĄ NAPĘDOWĄ TEGO DIALOGU BYLI W PIERWSZEJ KOLEJNOŚCI PISARZE.

Wymienione wyżej czasopisma, w tym „Biuletyn Polsko-Ukraiński”, stanowiły pierwszą próbę pokazania polskiemu czytelnikowi nieznanych dotąd stron kultury i literatury ukraińskiej, były próbą nawiązania dialogu kulturalnego pomiędzy dwoma narodami i rozwinięcia perspektyw dla porozumienia polsko-ukraińskiego.

